

kunna, likasom i åverkan och mindre brottmål, fullföljas till högre domstol genom besvär, men med en något mera utsträckt tid än dessa för fullföljd, och att domare i alla domar föreskrifva de prestanda, den ändringssökande har att iakttaga för fullföljd till högre domstol, antingen den sökande vill begagna sig deraf eller intet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Carl Larsson
från Elfsborgs län.

N:o 64.

Af Herr Pehr Ericsson: Om ett tillägg i 9 § af Kongl. förordningen den 13 Juli 1853, angående fattigvården i riket.

I samma mån som fattigvården blir mer och mer betungande, fästes uppmärksamheten vid de brister som förefinnas i de stadganden som röra fattigvården.

Om dessa stadganden ej äro fullt klara och tydliga, uppstår derigenom tvister och rättegångar vid deras tillämpning. För att i möjligaste måtto förekomma sådana tvister tillhör det den lagstiftande magten att förtydliga dessa stadganden.

Uti 9 § af Kongl. Förordningen angående fattigvården i Riket af den 13 Juli 1853 finnes väl föreskrifvet, att då fattighjon intages på fattighus eller till full försörjning emottages, skall allt hvad fattighjonet eger tillfalla fattigvården jemte den egendom som sedermera tillfaller fattighjonet, så vida fattighjonets försörjning af fattigvården fortfarande utgöres, men huruvida fattigvårdssamhälle eger rätt att af fattighjon som genom tillfallet arf eller erhållen gåfva och dylikt blifvit satt i tillfälle att sig sjelf försörja, erhålla någon godtgörelse för den kostnad som fattigvården för detsamma fått vidkännas, derom lemna berörda författning ej någon föreskrift. Med rättvisa och billighet synes det likväl vara förenligt, att då sådana fall inträffa, att fattighjon erhåller tillgångar att sig sjelf försörja, det äfven tillika

bör ersätta den kostnad som fattigvården för detsamma varit skyldig utgöra, dock ej för längre tid än som allmän lag stadgar för fordran eller högst 10 år. Jag får i anledning häraf vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrifvelse med anhållan om ett tillägg i 9 § af Kongl. förordningen angående fattigvården i Riket af den 13 Juli 1853 i den syftning, att om fattighjon, som erhållit full försörjning af fattigvården, sedermera genom arf, gäfvu eller dylikt blifvit satt i tillfälle att sig sjelf försörja, bör det fattigvårdssamhälle som bekostat fattighjonets underhåll, derför af dess tillgångar erhålla godtgörelse, dock ej för längre tid än högst tio år.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Pehr Ericsson

från Gefleborgs län.

N:o 65.

Af Herr A. Rydberg: Om ändring i lagens stadganden angående giftomannarätt.

Enär Lag-Utskottet vid sistlidne riksdag ej till behandling företog min då framställda motion om kvinnans rätt att vara sin egen giftoman, får jag den samma förnya.

Vid 1867 års riksdag blef denna motion af Utskottet tillstyrkt och af Andra Kammaren enhälligt antagen, hvaremot den i Första Kammaren ej bifölls.

Jag har derefter tagit del af sistnämnde Kammares förhandlingar i denna fråga och deraf gjort mig förvissad, att mot detta förslag icke mer än en enda medlem, hvilken numera ej innehar plats i berörda Kammare, talade för rent af-